

GRAĐANKA (25) POD PRITISKOM UPALA U VRTLOG MRAČNE STRANE POLITIKE PRED IZBORE

Bezazleni počeci

"Mladi su budućnost naše zemlje, pa i ove stranke. Mi želimo mlad i ambiciozan kadar u svojim redovima." - Tako je počela moja priča početkom 2022. godine.

Poznanik moje porodice, inače dugogodišnji član stranke na jednoj od vodećih pozicija u našem gradu, sve je češće dolazio kod nas kući i u poslovnicu koja je u vlasništvu moje porodice. Ispočетка su mi bila postavljana usputna pitanja, da li gdje radim, školujem li se, kakvi su mi planovi. Vremenom su to postajala pitanja jesam li razmišljala o politici, znam li da je to budućnost i da se baš ništa bez toga ne može. Takve su situacije bile gotovo svakodnevne.

Neprestani pozivi, poruke i pritisak na učlanjenje u stranku

Počela sam dobijati pozive na privatni broj, poruke na privatni Facebook profil sa istim i sličnim pitanjima. Skoro svakodnevno vršio se pritisak na mene da se učlanim stranku, jer će mi kako su rekli "to puno pomoći". U tom trenutku nisam bila zaposlena, ali nisam ni tražila stalno zaposlenje, jer sam još uvijek bila na studijima. Kako je pritisak rastao i pitanja je bivalo sve više, popustila sam misleći da to ne mora biti ništa značajno i da ću ih popunjavanjem prijavnog listića "skinuti s grbače". Oduvijek sam bila apolitična i zaista me ništa u okvirima politike nije zanimalo. Ipak, kada neko svakodnevno vrši pritisak na vas, kako uživo tako

i putem telefona, gledate samo kako da se riješite toga. Nisam to mogla uraditi na drzak način, jer godinama poznaje moju porodicu i morala sam čuvati pristojnost, iako on nije.

Neočekivane obaveze i prijetnje za neispunjavanje stranačkih očekivanja

Mislila sam da se mojim formalnim članstvom u političkoj stranci sve završava, te da više ništa i neće tražiti. Ja svakako i nisam ništa očekivala, jer mi ništa i nije trebalo u navedenom trenutku.

Neko vrijeme je prošlo i oštro su počele kampanje za Opće izbore 2022.godine. Ubačena sam u svaku Facebook i Viber grupu, gdje su okupljali ljude koji im trebaju za širenje propagande. Nakon što sam ignorisala iste, ponovo kreću privatne poruke, sada od većeg broja ljudi.

Moram dijeliti sadržaje, moram ići na skupove (čak i u druge kantone), moram dovesti minimalno 20 osoba da se uključi i da to budu sigurni (s oštrim naglaskom na sigurni) glasovi na izborima, moram dostaviti lične podatke svoje porodice, moram naći ljude čiji ću glas kupiti za određenu cifru. Ispred svake naredbe stajalo je "moraš", a bilo je popraćeno sa "ako misliš išta imati". Pod tim išta, stajalo je: moja stipendija (koju već primam), moj posao, posao nekoga iz moje porodice...

"Puno ih čeka u redu, ne zaslužiš li nema te nigdje, bez nas se ništa ne može, šta misliš Boga ti ko će te htjeti zaposliti". Sve one lijepe fraze o omladini, o ambicioznosti, o školovanju su padale u vodu i sve se svelo na to "moraš nam valjati, inače te nema nigdje".

Odabir integriteta mjesta podilaženja stranačkih prohtjevima

Shvatila sam da se ne smijem prikloniti i slušati naredbe, da još uvijek mogu zadržati "lukšuz" svoga glasa i prava jer ne odgajam djecu i ne prehranjujem nikoga osim sebe, ali šta je s onima čija je situacija drugačija? Ovako bi mi prijetili kad bi me zaposlili, kad bi te od te plate djecu hranila, čim ne bih spuštala glavu na njihove riječi.

Znala sam da ne želim biti dijelom te priče sa tim ljudima, pa sam im tako i rekla. Mislila sam da mogu izaći iz toga na normalan, ljudski način i da me konačno već jednom puste na miru. Nisam željela tjerati nikoga na prodaju svog glasa, na biranje onoga koga ne želi u vlasti. Tek tada sam zapravo vidjela i čula potpunu priču. "Džaba studiraš, nigdje ovdje posla dobiti nećeš. Dobit ćemo sigurno vlast u kantonu, misliš li išta tom glavom. Šta možeš bez stranke? Nemoj da bi se vratila kod nas kad te druga stranka zajeme".

Psihološki danak

Možda nekome moja priča zvuči bezazleno, ali je na mene toliko psihički i emotivno utjecala da mi je stvorila gađenje prema svakom dijelu politike. Da vas neko konstantno zove, forsira i prijeti vam da bi bili njihova marioneta teško je za podnijeti i jedan dan, a tek nekoliko mjeseci.

Ispunjavanje građanske dužnosti i skepticizam

NOTES

date ____ / ____

Na izbore sam izašla, jer to i dalje smatram građanskom obavezom. Ne vjerujem, iskreno, ni u potpunu ispravnost izbora, pa mi je draže da sama iskoristim to pravo, nego da to neko uradi za mene.